

завѣтъ сѣ служили за прообразованіе на нѣщо въ новѣ тѣ благодать, сѣ были въ особнѣ почестъ въ ветхыя завѣтъ, така и прообразованы тѣ отъ тѣхъ нѣща сѣ достойны въ новѣ тѣ благодать за почитаніе нѣ само равно съсѣ тѣхъ, нѣ оше и съсѣ несравнено по высокъ стѣпень, на почестъ, какво то сравненіе сир. има помежду сѣнкѣ тѣ на челоуѣка и помѣжду самыя челоуѣкъ. А понеже Кръсть тѣ Господень е прообразованъ въ ветхый тѣ завѣтъ, то Кръсть тѣ Господень е достоенъ въ новѣ тѣ благодать за особно почитаніе и кланяніе. А че прѣвѣсходны тѣ спасителны святыни новоблагодатны сѣ были прообразованы оше въ ветхый тѣ завѣтъ, нужно ли е да сѣ доказва, кога то и самый Спаситель на челоуѣческыя родъ е прообразованъ? именно: въ лице то на Іосифа, кой то быде продаденъ отъ свои тѣ братія; въ лице то на Ісаака, кой то самъ на свои тѣ рамена понесе дръва та и отиде, за да бѣде принесенъ въ жъртвѣ Богу; въ лице то на Моисеа, кой то потопа Фараона въ Чървено то море и избави Ізраиля, отъ робство то негово. Така и Пречистѣ тѣ Дѣвѣ Богородицѣ бѣхѣ прообразили: купина та, стамна та, руно то гората, затворены тѣ врата, и пр. и пр. Святѣ тѣ Евхаристіѣ прообрази манна та. Свято то кръщеніе сѣ прообрази отъ прѣминуваніе то прѣзъ море то и отъ потопъ тѣ.

„Понеже Кръсть тѣ Господень има толко много прообразованія въ Ветхый тѣ Завѣтъ,